

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 56 (2281)

Велико Търново, вторник, 10 май 1966 г.

Цена 2 стотинки

НАРОДЪТ ТАЧИ ПАМЕТА НА АПРИЛЦИ

Трибуната с официалните лица. Произнася слово другарят Димитър Стоянов.

Малка част от многохилядните участници в събора край Мусина.

Мелиоративните обекти — в пълна изправност!

МИНАЛАТА ГОДИНА по безспорен начин доказа предимството на напояването. Там, където минаха жителните струи на водата, въпреки крайно лошите климатични условия, в стопанствата се прибра добра реколта. Поуката от сушата постави още по-твърдо задачата през настоящата година да се вземат решителни мерки за най-ефективно използване на поливните площи. Това наложи да се извършат известни подобрителни мероприятия и въведат в пълна експлоатация площите, които не могат да се напояват качествено, да се разшири изграждането на нови мелиоративни обекти в онези стопанства, които нямат достатъчно поливна площ и в крайна сметка да се проведат някои хидромероприятия, които ще спомогнат за подобряване на технологията и повишаване на производителността на труда при напояването.

Сега основен въпрос пред партийните и стопанските ръководители на ТКЗС и ДЗС е в краткия срок, който ни дели от усиления поливен сезон, да положат максимум грижи за изпълнение на набелязаното строителство и въведат в пълна готовност за напояване всеки мелиоративен обект.

В окръга до началото на поливния сезон предстои да се изградят 44 000 декара нови поливни площи, една част от които се водеха в поливния фонд, но фактически не се напояваха. Решаването на тази задача в редица стопанства се поде още рано през есента на миналата година. Това позволи в месеците с по-малко трудово напрежение да се използва наличната свободна ръка и в срок да се осъществи изграждането на съоръженията. Така, например, в ТКЗС Полски Сеновец вече е завършено напоятното поле „Бановец“ за 3000 декара. В ТКЗС Долна Оряховица се разгърна на широк фронт изграждането на близо 13 000 декара площ за високопроизводително напояване, от което до настъпването на поливния сезон ще бъдат завършени 6900 декара. Пред завършване са и мелиоративните обекти в ТКЗС Джуплюница. Но все още по различни причини изостава строителството на много мелиоративни обекти. В ТКЗС Драганово вече напълно е поставено под съмнение изграждането за стационарно напояване на 1200 декара от напоятното поле „Райчино“. Действително за този обект не можаха да се доставят навреме етеритови тръби и фасонни части, но и инициативността на стопанското ръководство бе недостатъчна. В ТКЗС Полски Тръмбеш, поради забавяне в проектирането, чувствително се закъсня с изграждането на помпената станция в Каранци и на напорния тръбопровод, от които ще се напояват 3000 декара земя. В ТКЗС Горна Студена, поради ненавременното изграждане на спирателните кранове от Промкомбината в Павликени, сериозно се закъсня с реконструкцията на 1000 декара и изграждането на други 1000 декара поливни площи. Твърде изостава и в строителството на мелиоративните обекти ТКЗС Павликени — помпената станция в с. Недан.

Все още се изостава и с различните довършителни работи и основния ремонт върху изградените мелиоративни съоръжения. От предвидените по плана за ТКЗС 100 000 кв. м облицовки до началото на май са направени едва 46 000 кв. м. От 335 павликенски водоземания са построени 240. Много мудоно се решават тези задачи в ТКЗС Долна Липница, където предстои да се извърши още 5600 кв. м облицовка, в Павликени — 4500 кв. м, в Ресен — 4000 кв. м и други. В ТКЗС Дъскок са предвидени да се изградят 53 водоземни съоръжения, но досега не е направено нищо едно. А на ръководителите в това стопанство добре е известно, че при тях често водата не достига, много се разхищава, не се полива качествено и, въпреки това, мерки не се вземат. Много се изостава с довършителните работи, главно с направата на облицовките на напоятната система „Хотница“ — II в района на ТКЗС Полски Рачище, Долна Оряховица и Драганово.

До настъпването на поливния сезон остават броени дни. Затова е необходимо от страна на стопанските и партийните ръководители в ТКЗС и ДЗС да се напегнат всички сили за разгръщане на организаторска и политическа работа сред кооператорите и работниците, да се въведе ежедневен контрол по работата на обектите и се държи за тяхното срочно завършване. По-големи усилия трябва да се положат и от работничките колективи на предприятията в окръга, като ДМЗ в Павликени и Полски Тръмбеш, за навременното изработване на фасонните части и други съоръжения за мелиоративните обекти. Тук заслужава сериозна критика ръководството на Промкомбината в Павликени, което не взема срочни мерки за изработването на спирателните кранове за някои обекти и проявява бездушие към решаването на тази задача.

Навременното изграждане на мелиоративните обекти в окръга и провеждането на подобрителните хидромероприятия върху поливните площи ще бъде основна предпоставка за решаване на зърнено-фуражния проблем, за създаване на една добра база за увеличаване на селскостопанската продукция през настоящата година.

Зарята

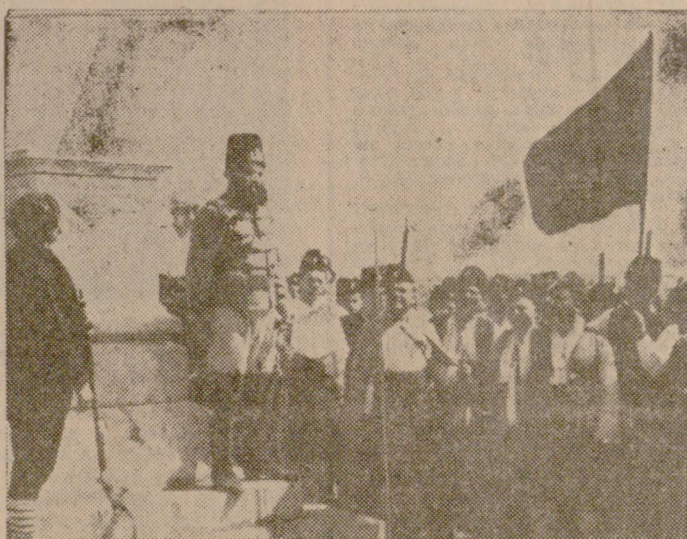
ТИХА ВЕЧЕР слиза над с. Мусина. Поява. Свежи пролетта. Свеж, и никога не ще увехне в паметта на народа ни, е величавият подвиг на шепата храбрии от селата и поречието на Росица — Бяла черква, Михалци, Мусина, Вишовград, Русалия, които презгърнаха саможертвата и поеха неравния път на борбата с вековния поробител.

Тази съботна вечер, 7 май, тук, край Мусина, откъдето преди 90 години се събраха и потеглиха славните априлци от четата на поп Харитон, се е стекъл хиляден народ. Провежда се тържествена заря в памет на загиналите за Отечество герои от Първи револю-

ционен окръг. На трибуната, украсена с портретите на най-видните дейци в подготовката и провеждането на въстанието, са застанали партийни и държавни ръководители от окръга и района. Между тях са заместник-председателят на НС на Отечествония фронт, Николай Георгиев, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тържаров и др.

Кратко слово за легендарната чета произнася секретарят на Общинския комитет на БКП в Михалци Йордан Занчев.

— Проверка, почини! — отеква гласът на командувачия зарята.

„Войводата поп Харитон“ говори пред въстаниците.

ШЕСТИЯТ КОНГРЕС НА ПРОФСЪЮЗИТЕ ЗАПОЧНА СВОЯТА РАБОТА

От вчера в Конгресната зала на Партийния дом заседава Шестият конгрес на Българските професионални съюзи. От неговата висока трибуна ще се направи преглед на изминатия път, ще се начертаят задачите за блиското бъдеще на нашите Профсъюзи.

Много и разнообразни са инициативите на Българските професионални съюзи за разгръщане на социалистическото съревнование, за все по-широко разгръщане на движението за комунистически труд във всички сектори на народното стопанство. Огромна е тяхната работа за издигане на научно-техническото и културно равнище на работниците и служителите. В пълен унисон с генералната линия на Партията за изграждане на високо материално и културно благосъстояние на трудещите се е тяхната грижа за човека.

Пред Шестия конгрес, и сега в дните, когато той заседава, трудовете колективи от цялата страна и от нашия окръг постигат забележителни успехи. Те свидетелствуват за тяхната готовност да работят за осъществяване на историческото дело на Българската комунистическа партия — построяването на комунистическото общество.

ГОСТИ ОТ МОНОЛИЯ

Вчера във Велико Търново пристигна гостуващата в страната петчленна делегация на Монголската народно-революционна партия, начело с др. О. Тлейхан, завеждащ Отдела по строителство при Централния комитет.

Членовете на делегацията се срещнаха в Окръжния комитет на Партията със секретаря Димитър Стоянов. На срещата, в която взеха участие и заместник-председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет инж. Петко Василев и стъдници на комитетата, монголските гости бяха запознати с организацията на Държавната строителна организация и обема на строително-монтажните работи във Велико-търновски окръг, както и със строителната промишленост.

Гостите проявиха голям интерес към организационната и масово-политическата работа сред строителите.

Следобед делегацията посети керамичния завод „Бъдеще“ в Бутово и се запозна с опита на заводския колектив в прилагането на новата система на стопанско ръководство.

В Павликени делегатите се срещнаха с монголски възпитаници на Техникума по механизация на селското стопанство.

ЗА КУПАТА НА ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ

За четвърти път вчера при-вечер, в Деня на годишнината от победата над фашистка Германия, най-добрите лекоатлети и лекоатлетки от окръга си дадоха среща в старинния град, за да премерят сили в една хубава проява, посветена на българо-съветската дружба.

Със знамена и плакати ануштелната колона на участниците в смесената шафета за купата на Полтавска област се отпрати от комплекса „Юнак“ към парка „Толбухин“. Тук бе отгледена за-служена почет към паметта на маршал Ф. Ив. Толбухин. Венец от свежи цветя обкичи бюста на видния военачалник.

На площад „Девети септември“ заместник-председателят на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Христо Консулов приветствуваша спортистите и им пожела успешен старт в борбата за купата, символ на дружбата между българския и съветския народи.

Шест отбора бяха представени на старта. По познатия маршрут от площада към историческия парк „Първа социалистическа сбирка“, край ф-ка „Победа“, кино „Искра“, по ул. „Гурко“, площада пред Окръжния народен съвет, ул. „Д. Благоев“ и бул. „Г. Димитров“, шафетата отново достигна началния пункт. Когато бе преминала първата половина от маршрута, край Профсъюзния дом, начело профучаха трима състезатели, като втори бе великотърновецът М. Харалампиев. Той обаче успя да намали аванса и в следващия пост етерката Г. Иванова, пробягвайки 400 м., изведе отбора си напред.

Пръв пресече финалната лента М. Диков от „Етер“, който фиксира третата поредна победа на „Етер“ в традиционната шафета. След него пристигнаха И. Марчев (Г. Оряховица), Ст. Кастърков от Павликени и др. Отборът-победител „Етер“ измина тринадесетте поста за най-кратко време — 19.46 мин., горнооряховци — 20.56 мин., а отборът на „Червено знаме“ (Павликени) даде време 21.03 мин. След тях се класираха: „Левски“ — Стражица, „Вечвой“ — Елена и „Левски“ — Полски Тръмбеш.

Накрая другарят Хр. Консулов връчи на отбора-победител преходната купа на Полтавска област, флага и грамоти на останалите участници в шафетата.

Ал. ТОПЕВ

Съборът

ХИЛЯДЕН НАРОД дойде тук, край паметника и в неделното утро, на 8 май. Сред хилядите бе и членът на ЦК на БКП проф. Петко Кунин. Тържественият събор край Мусина започна с възпроизвеждане на картината от събирането на четата.

Към паметника се устреми-ват група четници, облечени в аби, в ямурлуци, зарамилци шарени торби и пушки. Пристигат втори, трети. Идва белочерковци. Над 100 души са те. Така е било и тогава, в оная паметна нощ, начело с Бачо Киро. Посрещат се с прегръдки, по братски. Ето и „войводата поп Харитон“, като

Ил. МОНОВ
Сн.: Хр. КОНСУЛОВ

ВЪЗПОМЕНАТЕЛЕН МИТИНГ ЗА ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ

Събота, 7 май, следобед. По шосето от Бяла черква до Славееви гори, „там на срещната могила, дето бели път се вий“, тече поток от народ. Борческа Бяла черква, която през тези дни преди 90 години даде най-голям дял в подвига на априлци от окръга и един от организаторите и вдъхновителите на този подвиг Бачо Киро, отдава почит и на един друг свой свиден син — Цанко Церковски, по случай 40 години от смъртта му.

На възпоменателния митинг-събор, по случай годишнината от смъртта на Ц. Церковски, тук, край гроба на поета, присъствуват Николай Георгиев, заместник-председател на Националния съвет на Отечествония фронт и секретар на Постоянното присъствие на БЗНС, Кирил Килсурски, член на изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествония фронт и член на Управителния съвет

на БЗНС, Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тържаров, секретарите на Окръжния комитет на Партията Иван Диков и Никола Кушев, председателят на Окръжния комитет на Отечествония фронт Тодор Попов, членове на Съюза на българските писатели, много гости, представители на политическите и масовите организации от окръга, близки на Цанко Церковски.

Духовият оркестър на ВВВУ „Васил Левски“ изпълнява химна на НРБ и земеделския марш в почит на непримиримия враг на монархията, политическия и обществен деятел, писателя-демократ Цанко Церковски. Подпредседателят на Окръжното ръководство на БЗНС Пенчо Първанов откри митинга-събор с прочувствени думи. Слово за богатия об-

ществен живот и делото на певеца на селската неволя и един от основоположниците на БЗНС произнесе Николай Георгиев. За обществена и политическа дейност на човека, писателя и демократа, от името на Окръжния комитет на БКП говори Никола Кушев, а от името на Съюза на българските писатели — литературния критик Веселин Йосифов.

Вълнуващи свои стихове, посветени на Цанко Церковски, рецитираха поетите Ангел Тодоров, Димитър Гундов и Пею Гаджев.

Изпратени бяха телеграми до ЦК на БКП и ПП на БЗНС. Поднесени бяха много венци на гроба на поета, след което самодейци от Бяла черква изпълниха литературно-музикална програма. Венци бяха поднесени и пред бюстовете-паметници на Цанко Церковски, Райко Даскалов и Бачо Киро, които се издигат на

Край гроба на Цанко Церковски.

площада в селото. Гости и участниците в митинга-събор посетиха и раз-

гледаха къщата-музей „Цанко Церковски“. Илия ПЕТРОВ

Възстановената колиба в лозето на Никола Габровски, сега парк „Горна социалистическа сбирка“.

ПЪРВИ ПРОЯВИ НА МЛАДЕЖКОТО СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ

ПРОПАГАНДИРАНЕТО на социалистическите идеи от Димитър Благоев, Вела Благоева и Никола Габровски във Велико Търново се отразило върху идейно-политическия светоглед на младежта и главно на учащата се младеж.

Учителстването на Вела Благоева в Държавната девическа гимназия във Велико Търново (1. IX. 1890 — 1. VI. 1892), е непосредствено свързано с проникването на социалистическите идеи сред учениците от гимназията. Преподавателска история и педагогика, Вела Благоева, като опитен педагог и пропагандатор на марксизма, е умела да свързва пре-

подавания материал с живото трептущо въпроси на времето, да подчертава онези исторически факти и събития, които са свързани с борбите на народните маси, да ги тълкува правилно, излизайки извън рамките на утвърдените буржоазни схващания. Това, разбира се, е създавало доста грижи на директора на гимназията, който във всички свои месечни и годишни рапорти до министърството на просвещението се е стремил да представи педагогическите способности на Вела Благоева в най-неблагоприятна светлина и да сигнализира за „разложителната“ и дейност в гимназията.

В този рапорт се посочва, че

Вела Благоева е поддържала извънучилищни връзки с ученици от петте и шестте класове, насочвала ги е да четат книги със социалистическо съдържание и т. н.

Обект на специалните грижи на училищните власти са били и учениците-социалисти. На не едно свое заседание учителският съвет се е занимавал с разследване на ученички, вземал безплодни решения за спиране разпространението на социалистическите идеи.

В един доклад на комисията от учители, натоварени да разследват група ученички, съвсем определено се говори, че те са се намирали под непосредственото идейно влияние и практическо ръководство на Вела Благоева и Никола Габровски, че са чели и разпространявали социалистическа литература, членували са с социалистически кръжок и са поддържали връзки със социалисти от града, участвували са в организираното от социалистите честване на 1 май и т. н.

Редица официални документи на училищата говорят, че за своите убеждения учениците са били най-жестоко преследвани. Много от учениците-социалисти от девическата гимназия са били изключени за винаги от всички училища в страната, а на други са били налагани строги дисциплинарни наказания. На завършилите гимназия им е било отнемано правото да учителствуват. Не рядко те са били подлагани и на полицейски преследвания.

Като отражение на засилената пропаганда на социализма са и решенията на учителските съвети на девическата гимназия за пресичане пътя на социалистическите идеи, чрез засилване контрола върху учениците, ограничаване достъпа им до обществени библиотеки, читалища и др.

Дейността на учениците-социалисти е имала за резултат и все по-засилващото се свободомислие на учащите се. Атеизмът е бил израз на техния протест против опитите на училищната власт да подчинят учебното дело на религиозните догми.

В протоколните книги на учителските съвети от този период са отразени десетки случаи на наказване на ученици за „безбожие“, „отказ да четат молитва“, за атеистична пропаганда, за четене и разпространяване на атеистична литература и т. н. Зад тези прояви реакционните учители не без основание са съзирали заплава за дясната душа на новото, напредващо поколение.

Не е възможно тук да се проследят и изобрат всички прояви на учащата се младеж в подкрепа на делото на социализма. Документите, с които разполагаме са малко, но те са достатъчни, за да ни разкрият онези страници от нашата история, в които е отразена зората на революционния социализъм. **ТОДОР ЕВТИМОВ**

сътрудник в Държавен архив — Велико Търново

С ЛЮБОВ КЪМ ПОЧЕТНАТА ДЛЪЖНОСТ

КОГАТО ЗАВЪРШИ прогимназия, Пенка Карастоянова без колебание постъпи в заводското училище. Оттогава са изминали 12 години, а веселите дяволити пламъчета в очите на Пенка са все същите. Все така потисча, където ходи, а ръцете й са десетки пъти по-сърчни. Звънливият ѝ смях и сега често пъти развеселява всички в картонажния отдел на Бонбонетата фабрика на ДЗЗ — Горна Оряховица, където е на работа. Пенка не може да забрави първите дни, когато дойде тук.

— Не приличаха те на безгрижните ученически часове по практика! — разказва тя. — Прекалено строг ми се вижда тогава бившият ръководител на отдела Костанцалиев! „Ти ще лепиш кутин за бискупията“ — ми каза той и толкова!

Свил се сърцето на девойчето. Но намерили се опитни и добри работници. Помогнали й. Затова и тя по-късно, когато усвоила добре работата, с голяма любов обучавала четирите жени, припаднали към нея. Постепенно овладява всички процеси в отдела. Започва да изпълнява и превзпълнява нормата си.

— А така леко ми се вижда всичко това! — споделя усмивката Пенка. — Тък и колективът ми е прекрасен!

Много възбуждащи моменти е преживяла Пенка във фабриката. От всеки от тях е съхляла по нещо в сърцето си като скъп спомен. Възбуждала се е, когато излъчването ѝ за първенец зачестява, когато става носител на званието „Учарник на комунистическия труд“, „Най-добър в професията“. Преди две години на едно събрание в отдела я предлагат за профгрупурог.

— Протестирах аз, отказвах, страхувах се, че няма да се справя! — възбужда се и сега младата жена, като си спомня. Но всички единодушно я избират. И този път волята ѝ да побеждава всички трудности се обажда в нея.

И ето я в цеховия профко-

митет за помощ, разпитев поопитните профгрупурози. Ърси съвет и от майстора на отдела Р. Станчев, а здравата връзка между профгрупурог и майстора е важно обстоятелство. Хубава черта в нея е да не разчита само на своите сили и познания. Помогат ѝ много и жените от колектива и не след дълго профгрупурогта ми се превърна в прекрасен споворно семейство. Решат нещо, то трябва да стане! Така беше и с привлеченото в колектива на сирака Станчо, на когото сега редовно всеки месец изпращат пари в казармата. Решиха да организират екскурзия до историческия паметник в село Балван и тя се състоя. Оттам отидоха при майката на Параскева Енева в село Ковачи, чието име носи една от бригадите. Стопиха сърцето на партзанската майка. Неотдавна всички заедно бяха на сватбата на бригадира Хр. Драганов. Като сватбен подарък му поднесоха сума, с която той ще си купи готварска печка, а тя ще му бъде спомен от задржното семейство.

В чест на Шестия конгрес на Профсъюзите всички се включиха в съвезнованието под девиза „За работническата чест, за честта на професията“. За активна профсъзна работа тази година за деня на жената Осми март Пенка получи предметна награда. Само преди няколко дена ново възбуждане сподели младата жена. Тя беше приета в редовете на Българската комунистическа партия. А това още повече задължава. Но Пенка Карастоянова не се плаши от трудното. Над 12 години тя всяка заран пътува с влак от родното си село Поликраище. Всяка заран започва трудовия ден бодро. С голяма любов се отнася към професията си. Със същата любов изпълнява и почетната си длъжност — профгрупурог.

СТ. ГРАДИНАРОВА
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

ПРЕД ГОСТУВАНЕТО НА ГАБРОВСКИЯ ТЕАТЪР

Театърът на старопрестолния ни град ще гостува в Габрово на 13, 14 и 15 май с пиесите „Еленово царство“ от Теодор Райчев и „Дъщерята без баща“ от Иван Ануи.

Гости на великотоноши през същото време ще бъдат габровските артисти, които ще се представят с „Академия за клюки“ от Ричард Шеридан и „Двама на люлката“ от Уилям Гибсън.

„АКАДЕМИЯ ЗА КЛЮКИ“

ТАКОВА Е ЗАГЛАВИЕТО

на постановката, с която Габровският драматичен театър започне гостуването си във Велико Търново. Авторът на тази комедия — англичанинът Ричард Шеридан, ни отнася към една не дотам привлекателна, но много своеобразна епоха — просвещението, 18 век. Това е времето на сплетни, интриги и клюки.

Като че клюката в цялата ѝ гама от невинно споделеното впечатление до преднамереното подхвърляне, от случайно недоразбраното до направо измисленото, е най-старото нещо, което все още не сме изхвърлили от употреба. Клюката все още се намира в широка употреба. Тя все така активно осмисля живота на много хора, променя съществуването

на други, тя се атурва, нахална и безнаказана, във всички области на живота и оспорва мънищността бързина на радиото и телевизията.

Един от първите, които въстават срещу зараждащата се официален порок на клюката и интригантството, срещу общия държавен тон на лицемерие в Англия, е Ричард Шеридан. Написал много комедии, той е автор и на „Академия за клюки“ — комедия, която Байрон по-късно ще провъзгласи за връх в английската драматургия. В нея Шеридан насочва прицела си към една от най-големите язви на съвременното му общество — сплетната — и ѝ нанася сериозен удар чрез своята комедия.

Габровският драматичен театър си поставя задачата да запознае своите зрители с една от най-хубавите комедии в световната драматургия.

„ДВАМА НА ЛЮЛКАТА“

ТОБА Е ДРУГАТА ПИЕСА предвидена в програмата на гостуването. Неин автор е широко известният американски драматург Уилям Гибсън.

Пиесата „Двама на люлката“ твърде успешно разказва за красотата на човешката взаимност, която за съжаление в света на неостъргачите се осъществява тъй трудно. Тя преминава през много нюанси на емоции и страдания, стреми се към любовта. Но в този свят, където не само предметите, но и хората имат своята парична стойност, където всяка втора дума е ценна, съвсем естествено доминира темата на разминаването. Хората се търсят и предлагат. Хората се срещат и отминават. Те се отчуждават преди да се опознаят. Разделя ги неразбирането, едностранчивостта, бедността на идеалите.

Ето примера на двама — Гийл и Джери. Заливяния в люлката на живота, те се мъчат да се изправят, помагат един другиму да се извисят и докоснат радостта. А люлката ги люлее, те губят равновесие, залитат, падат... На люлката на живота не можем да останем прав... Историята започва с един малък телефонен флирт, за да се усложни и развие до съдбовност за героите.

Разбира се, в „Двама на люлката“ няма да намерим желаната проблемна сила и философска дълбочина, но се натъкваме на една несъмнена правдивост, която, съчетана с твърде високи драматургически-сценически качества, дружелюбно и тъжно повестува за съдбовното разминаване на хората, за тяхната отдалеченост в един свят, в който, и да викаш за помощ, няма кой да ти се притече.

ВАСИЛЕН БАСЕВ
драматург на Драматичния театър — Габрово

РЕЗУЛТАТИТЕ СА ОЧЕВИДНИ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Нашата първична партийна организация, следвайки твърдо линията на Майския пленум на ЦК на БКП, укрепи още повече своето марксистко-ленинско единство, разшири и задълбочи връзките си с кооператорите. Разгърна се вътрешно-партийната демокрация, укрепи се колективността в ръководството, създадох се условия за свободно и творческо обсъждане на задачите, засили се критиката срещу недостатъците в работата, издигна се авангардната роля на комунистите и на партийната организация. Още на събранията на партийната организация за разглеждане на материалите и решенията на пленума, ние направихме сериозни изводи за успехите и недостатъците в нашата работа и в работата на партийните и стопанските ръководители на участъка. Приехме конкретни решения и мероприятия за нейното подобряване, а след това системно правехме оценка как се изпълняват тези решения.

За допуснати слабости и грешки на другарите Петър Петров Кабранджиев, Петко Пенев Богданов, Слави Пенев Богданов и др. бе наложено наказание.

С цел да се подобри работата в нивовите организации на Отечествения фронт, народното читалище, спортното дружество и други, партийното бюро предложи на партийното събрание да бъдат изпратени с поръчение да работят в Комсомола кандидат-членовете на Партията Стоян Атанасов Стойнов, Костадин Цанев Костадинов, Енчо Петров Енчев.

Обърнато бе внимание и за правилното разпределение на комунистите по отрасли и производствени участъци. Дадени им бяха партийни поръчения за активно участие в политическия и просветния живот. Изградихме две партийни групи — при механизаторите с отговорник Димитър Славев Димитров и при потребителната кооперация с отговорник Атанас Николов Атанасов — по своя инициатива организираха колектив по четене на вестници, посещения на театри, филми и пр.

Стана хубава практика по-важните стопански въпроси да се обсъждат на партийно събрание, да се набелязват и приемат конкретни решения за изпълнение на задачите в кооперативното стопанство. Със задоволство можем да отчетем, че редовно се провеждат бригадните събрания за отчетане работата в бригадата и изпъл-

нението на плана на участъка. По време на усилената полска работа и необичайното засушаване през 1965 година, бюрото на партийната организация събра комунистите-механизатори и постави пред тях въпроса за денонощно поливане. То утвърди поливаческите групи, в които влизаха предимно комунисти и сдружени земеделци. Поливаческите групи на комунистите Петър Петров Кабранджиев, Георги Петков Георгиев, Димитър Николов Атанасов, Генчо Николов Върбанов, Ганчо П. Йорданов и др. се справиха много добре с работата по поливането. За кратко време беше полята царевичата за зърно—два пъти, фуражната царевича, част от люцерната, част от захарното цвекло и др.

Бележи успех и съвместната работа с БЗНС. Почти всички въпроси от стопански и обществени характер решаваме на съвместни събрания. Пролетта на 1965 година приехме съвместни мероприятия.

Сега по-редовно провеждаме просветни партийни събрания, на които лектори от местната лекторска група изнасят лекции и беседи по икономическата политика на Партията, по новата система на ръководство на народното стопанство, по различни въпроси от международен и вътрешен характер. Подобри се значително нагледната агитация.

На своите организационни събрания партийната организация разглежда въпроси от стопански и вътрешно-партиен характер. Обсъждали сме работата на ДКМС, народното читалище, училището, работата на зам. председателството във връзка с хигиенизиране и благоустройство на селото и пр. Докладчици са обикновено членовете на партийното бюро, а не само партийният секретар. Всичко това спомога за укрепване единството както на партийната организация, така и на партийното бюро. При тази обстановка и начин на работа нашите партийни събрания винаги са минавали активно. Почти на всяко събрание комунистите се изказват по поставените въпроси.

На партийни събрания комунистите, изпратени с поръчение в масовите организации, дават отчет за извършената от тях работа. Това спомога за развиване на самоинициативата у тях, за издигане авангардната роля на Партията.

Цялата Партия сега се готви за своя IX конгрес. Комунистите от партийната организация в с. Писарево при Долнооряховското ТКЗС очакват това събитие с голям интерес. В чест на конгреса те подобряват своята работа, за да заемат заслужено място в челните редици.

Г. ПАНЕВ
партиен секретар

Киното НОВИ ФИЛМИ

„ДРУГАТА АРСЕНИЯ“ — широкоекранен филм за бойното кръщение на Михаил Фрунзе в града на текстистите Ивано-Вознесенск, е завършен неотдавна в киностудията „Максим Горьки“ от режисора И. Лукински. Сценарият е написан по романа на Аркадий Василев „Смело, друтари, на крак!“ — част от трилогията „Има такава партия“.

„СТУДИЯТА „Белорусфилм“ работи над двусерийния широкоекранен филм „Колко години, колко земи“ — епичен разказ за съдбите на обикновените съветски хора, които минаха през дългогодишни изпитания в мирно и военно време, но останали верни на своя патриотичен дълг. Сценарий и постановка — Н. Фигуровски.

„УЧИЛИЩЕ ЗА ПРЕСТЪПНИЦИ“ — чехословашки игрален филм, постановка на режисора Иржи Ханибал по сценария на Драгослав Мановички. Засята проблема за престъпността сред най-младите и отговорността, която носят някои лекомислени и егоистични родители.

„НАЧИН НА ЖИВОТ“ — филм на полския режисьор Ян Казимеж Брандло. Героят на филма — банков служител, е нескончаемият монолит, се опитва да анализира своите житейски несгоди. В главните роли — Анджея Лапиши и Люциана Виницка.

„АДСКИЯТ ВЛАК“ — това е названието на приключенския филм, който се снима, с участието на популярния Жан Марс.

„ЗЕЧНИЯТ ОГЪН“ — това е съветски игрален филм за Ф. Е. Дзержински. Той отразява най-тежките и драматични страници от историята на съветската държава — времето на заговори на враговете на революцията.

„ЗВЕСТИЯТ ПИСАТЕЛ“ — артист и режисьор В. Макарович възнамерява да снима по собствен сценарий филм под условното заглавие „Тягана точка“. В него ще се третира темата за нравствените и философските проблеми на нашето време. Той ще показва времето от двете крайности — неосъщественият чернотелен и безпаченият оптимизъм.

Принос за родния град

През есента на миналата година, след съвместната сесия на Окръжния и Градския народен съвет във Велико Търново за развитието на старинния град, и жените великотърновски потърсиха начин да дадат свой принос, за да стане той още по-примамлив. Не става дума за масовите трудови инициативи, в които те са наравно с мъжете, а за нещо друго. Него те решиха на съвещание на женекomisията при Градския комитет на Отечествения фронт. Всяка нивова организация трябва да изработи покрийка, каре, възглавница или кувюртура, които накрая да се покажат в изложба-базар, а средствата от продадените предмети да се внесат към фонда „Развитие на Велико Търново“.

Ето сега изложбата е пред нас. Тя е уредена в салона на Окръжната станция на общината.

Изложени са 123 предмета. В тях са вложени любовта към българската шевица, усетът към нейните багри и форми, късче от сърцето, самата обличка към родния град. Тези багри и краски, които сега струят в изложбено-то помещение, са взети от зеления цвят на

полето, синьолечения цвят на реките и изворите, златото на зрелото жито, цвета на розата, белия цвят на жасмина, аления цвят на маковете.

Всичко е изпълнено прекрасно. Изпитвах особено приятно чувство пред изцяло изработената гарнитура за спалня, дело на жените от квартал „В. Коларов“. Ами салфетки и възглавниците от квартал „Гурко“? Добре са представени и кварталите „Толбухнин“, „Никола Габровски“, „Д. Благоев“, „Г. Кирков“, „Трудов фронт“, всички. Окръжният музей е подарил за изложбата глинени изделия в средновековен стил, които я обогатяват и подсказват още за нашия вкус. Похвална е и инициативата на художника Никола Семов да подари няколко картини, показващи красотата и от друг ъгъл на зрението.

Напусках изложба-базар с едно приятно чувство — и от видениято, и от идеята, която е поредила нейното осъществяване. Това е принос, и то от сърце, за родния град.

Н. ИВАНОВА
И. ПЕТРОВ

ЗА ЧИСТОТАТА НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

НАСТЪПИХА хубавите пролетни дни. Ожидан се ден все по-оживен става и окръжният град Велико Търново. Потокът от наши и чужди посетители, гости и туристи расте.

Героичното минало, чудната панорама и неповторимата красота на Велико Търново ни задължават да бдим за неговата чистота и привлекателност. Във връзка с това Градският общински народен съвет и Градският комитет на Оте-

чествения фронт обявиха времето от 15 април до 15 май т. г. за акционен месец по благоустрояването и хигиенизирането на града. Вече са провеждани редица трудови дни. На напредването е недостатъчно.

Проверките, извършени от градската комисия по благоустрояването и хигиенизирането, показват, че по много улици, особено в новата част на града, се намират купички прот и строителни отпадъци. Макар те да не са нигде нишом, не се вземат мерки за

съвременното им извозване. Констатирано е още, че в много дворове се държат натрупани разни отпадъци, които представляват ценна суровина за нашата промишленост, но не се предават на „Вторични суровини“. В лошо състояние са домашните съдове за смет. Много граждани не разполагат с формени съдове, а ползват разни коинички, счупени сандъци, варели и др. Пред някои жилищни блокове, като по ул. „Дим. Иванов“ и „Н. Габровски“, на-

личните съдове са недостатъчни и гражданите изпитват сметта по тротоарите. Констатирано е също, че редица граждани разхвърждат домашни животни, птици и други при крайно неподходящи условия. Лошо впечатление прави пощенето и храненето по улици и тротоарите, хвърлянето на фасове, хартийки от закуски, яденето на семки и др., което е показател за ниска здравна култура и липса на елементарни хигиенни навици у тези хора. Срещу те-

зи недостатъци е нужна есикиднева борба от страна на само на хигиенните комисии а и от цялата общественост. Изграждането на повече образцови домове трябва да стане постоянна задача на всяка организация на Отечествения фронт, на всички трудещи се. И всичко това — не само през дните на акционния месец, а през цялата година.

СТ. ЦОНЕВ

председател на градската комисия по благоустрояване и хигиенизиране на гр. Велико Търново

След сформирването си четата, начело с войводата поп Харитон и с Бачо Киро, „потегля“ за Дряновския манастир. А там на 14 и 15 май т. г. ще продължи възпризвездането на героичната епопея на Деветте дни. . .

ЗВЕНА НА ДРУЖБАТА

ИЗМИНА още една учебна година в звената на извънучилищно изучаване на руски език. Още стотици трудеци се от окръга обогатиха своите познания по руски език. Тази година в окръга работиха 70 звена с 1045 участници. В по-голямата част от звената, като тия във Велико Търново, Горна Оряховица, Свищов, Павликени, Джумульница, Драгичево, Помикраице и др., програмният материал се предаваше редовно. Голям дял за правилното прочитане на обучението в звената се пада на преподавателите. Много са преподавателите и звената, които работиха добре, но тук искаме да споделим впечатленията си от работата на звеното по руски език при Окръжната земеделска дружба. По желание на служителите се комплектува звено, в което се записва всички 12 служители, включително и организаторите от окръга. Те, въпреки че пътуваха, бяха редовни посетители на звеното. Пръв се записва Петко Кожухаров, председател на Окръжното ръководство. Посещението на занятията държарите чувстваха необходимо, както обикновено си на работа. Редовно се подготвяха за следващото занятие, редовно изпълняваха всички домашни задания. За създаване интерес в ра-

Еленка ЧАПКЪНОВА секретарна на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Екскурзия до Одеса

През август тази година Окръжният комитет за българо-съветска дружба организира екскурзия с параход до Одеса и обратно. Екскурзията ще бъде петдневна и ще струва 70.70 лева, без пътните разходи до

Варна и обратно. Местата са ограничени. Желаещите да участват в екскурзията следва до 20 май т. г. да се запишат в съответния градски или общински комитет за българо-съветска дружба в окръга.

На 8 май т. г. във Велико Търново почина активният борец против капитализма и фашизма.

Марин Иванов Къчев

роден през 1897 г. в с. Никоп, Великотърновско. Др. Марин Иванов Къчев се свързва с борбата на Партията още в най-ранната си възраст, като влиза в редовете й през 1919 г. Той е един от основателите на партийната организация в родното си село. Бори се непрекъснато за делото на Партията през най-тежките години на монархизма и фашизма. Заради активната си дейност е арестуван и преследван, на два пъти емигрирал, а през целия период на съпротивителното движение — 1941—1944 г. е в ятак. През 1943 г. е изпратен в концлагер. След победата на 9 септември 1944 г. др. Марин Къчев с всички сили участва в строителството на социализма и до края на живота си служи вярно и всеотдайно на великото дело на Партията.

из бележника на журналиста

ОСТАНАХ изненадан, когато научих, че ресторанта на „Наркооп“ — Велико Търново в Арбанаси е губещ обект, както се казва на търговски език. Но, когато се запознах с организацията на този обект, с онова, което той предлага на клиентите, изненадата ми изчезна. Че как няма този ресторант да е губещ, когато му липсват много неща? А маторазположението му е такова, че може да стане ресторант „за чудо и приказ“ и да носи печалби на „Наркооп“. Започнаха горещините, но вървеше сега в Арбанаси и поискайте да се разходите с една студена лимонада, сайдер или бира. Ще ви поднесат топло питие и вие втори път ще си помислите дали да се обитите в ресторанта. Горещините наближиха 30 градуса, а лед още не се доставя.

Спорт • Спорт • Спорт

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„Етър“ бе категоричен

Най-сетне победа на „Етър“! И то победа, която стряска сърцата на хилядите приятели на футбола във Велико Търново, победа убедителна и напълно заслужена. В завършения двубой „Етър“ превъзхождаше миньорите от Враца по всички линии. И най-важното е, че в този мач великотърновските футболисти на практика приложиха загатното правило във футбола за стрелба от всяко положение. Те просто бомбардиряха противниковата врата, почти всички им атаки завършиха с удари във вратата. Серията на штурмовите зачети стана все повече. В тях се включиха и полузащитници, и защитници: Бейков (2.Е), Дончев (3.Е),

пък и други състезатели с малък номера шареха към наказателното поле на врагичи. И плочето на устрема не загасна: в 23-та мин. Марков (11.Е) преодоля почти цялата защита на противника и би неславно — 1:0. Десетина минути по-късно, дейно подпомогнат от Хараламбев, той разклати страничния директ, а топката опяна мрежата — 2:0. Поривистите набези на „Етър“ продължиха и през второто полувреме. В 56-та мин. авторът на двата гола Марков беше в прекрасна голова позиция, но пропусна да реализира. Последва нов обфазиван при един от които Асенев (3.М.) умислено спря топката с ръка. Дончев майсторски реализира удара — 3:0. Седем минути преди края резултатът набѣгна — в съвотство с везелия и края на мача Петров, Т. Маринов завърши на 4:0.

ДВЕ ПОЛУВРЕМЕНА — ДВЕ КАРТИНИ

На мача в Койнаре, между местния „Спартак“ и гостуващия „Локомотив“ от Горна Оряховица, ясно се очертаха две съвсем различни картини. През първата част на мача локомотивците бяха осадили застрашително вратата на домакините, разстроиха отбраната им, организираха смислени нападения. Играта фактически се волееше в половината на спартакотите. Като плод на непрекъснатите атаки, когато отбрана се чудеше къде да се дее, централният защитник на „Спартак“ изпрати топката в

собствената си врата — 0:1 за „Локомотив“. С това се изчерпа хубавото в играта на гостите. Минута след автогола, Блъсков (11) пропусна идеална възможност за покачване на резултата. Вместо това, дойде обратът: играта премина изцяло в домакините, които неопределено командваха каквото пожелаят. Те се впуснаха в всички сили напред, овладяха терена и чрез дясното крило и капитана си Къчю Бенев не само изравниха, но и специална среща с краен резултат 2:1.

Северна „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Левски — Добруджа 0:0, Септември — Волос 3:2, Етър — Минарор 4:0, Кърпачев — Локомотив (Мз) 1:2, Спартак — Локомотив (ГО) 2:1, Чавдар — Световица 2:0, Бенковски — Стамо Костов 0:1, Локомотив (Рс) — Гигант 3:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Септември	45:16	35
2. Добруджа	34: 9	33
3. Локомотив (ГО)	28:21	26
4. Бенковски	28:23	26
5. Чавдар	31:34	25
6. Етър	30:27	24
7. Спартак	30:29	24
8. Световица	29:27	24
9. Волос	27:30	24
10. Минарор	28:33	23
11. Локомотив (Рс)	34:31	21
12. Кърпачев	30:34	20
13. Локомотив (Мз)	27:32	20
14. Левски	18:35	19
15. Ст. Костов	18:36	19
16. Чарл-Орловец	27:32	18
17. Гигант	17:32	15

СЪОБЩЕНИЕ

Първа гимназия „Кирил и Методий“ — гр. В. Търново на 22 май 1966 година в 9 ч. сутринта, в салона на Дома на Народната армия, ще чествува 110-годишнината си. Колективът на гимназията кани всички бивши учители и възпитаници на юбилейното тържество.

ДИП „Строителни материали“ — Велико Търново

ТЪРСИ ЕЛЕКТРОТЕХНИК

IV, V и VI разред.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справка: „Личен състав“ — телефон 31-96

1—1

Държавен консорциум комбайнот „П. Цонков“

Горна Оряховица

ПРИЕМА

работници и работнички

за предстоящата кампания.

Справки: „Личен състав“.

2—2

Машинно ремонтно предприятие — гр. Дряново

ТЪРСИ

правоспособни старши комбайнери

за кампанията 1966 г.

Справки: телефони 526, 573 или лично.

2—2

126)

Това за нея бе все едно, че сама се отказва от любимия човек, отказва се от надеждата за възможно щастие. Това беше една от многото несполучливи загуби, каквито се случва да понасят разумаващите. Вечер Елза, кокетлива, с играва усмивка на уста, в черно трико, плътно опъната станалата почти безплътна фигурка, трябваше да развлича във вариететното войнище на вермахта. След представлението да приема поклонници зад дъсчената, подобна на яхър, преградка на своята артистична стайка и всячески да хитрува как да избегне армейската настойчивост на фронтовашите, пренасящи стратегията на светкавичната война в отношенията си с жените.

Денем тя трябваше да репетира своя номер, да обикаля скривалищата, да се среща на определените за нея места с другарите, да предава на радиста материал, да приема и да разшифрова шифровки, да изпълнява поръченията на Центъра. Освен това, в къщи, сред съседките и съседите, трябваше стойко и последователно да се държи така, че да запази репутацията си на полупорядъчна девойка, твърдо решена да спести за зестра и да се омъжи за солиден възрастен човек, който няма да ѝ придира за миналото.

Веднаж Елза със смиях разказа на Йохан, че ѝ направил предложение възрастен вдовец, лейтенант от пропагандната рота. И ако тя доставя документи, потвърждаващи, че в жилището ѝ не тече нито капка еврейска

роман от съветския писател

Вадим Кожевников

кръв, той е готов незабавно да оформи брака и даже иска преди да станат съпрузи да уреди така, че тя да си почине в един от високопланинските санаториуми в австрийските Алпи.

Йохан, без да обръща внимание на ироничния тон на Елза, бързо каза:

— Та това е добре. Нека заведе Зубов те замести. А ти ще си починеш. А после ще изпратиш този вдовец някъде по-далече.

— Зубов ли? — запита Елза.

— Знаеш ли, че ти малко познаваш хората. Този човек абсолютно не става за сериозна организаторска работа.

— Позволи, — възмути се Йохан, — той вече има цяла група. И те действуват успешно. Неотдавна пребиха около десетина курсанти от разузнавателно-диверсионната школа, а петима осакатиха, по пътя за аеродрома, откъдето — трябваше да ги прехвърлят при нас в тила.

— Не-не, — непреклонно заяви Елза, — категорично възразявам против Зубов. — Каза тя: — След войната ще оти-

да в Бакуриани и ще си почине. — Дръпна презрително рамо: — И ако Зубов работи там като инструктор по ски, това ще бъде най-подходящо за него. Нека се отправя за там със своята знаменита мускулатура.

Във Варшава пристигна Хуго Хорфелд, стар приятел на Лансдорф. Той беше един от директорите на заводите „Опел“, влизащи в концерн „Дженерал моторс“.

Хорфелд спря във Варшава пътят след продължително делово пътуване из Донбас, където води преговори с командването на СС за най-бързото възстановяване на няколко металургични предприятия: в последно време фирмата започна да изпитва недостиг на специални качества стомана, необходими за производството на танкове нова конструкция.

Той се оплака на Лансдорф от несполуките си в Донбас и особено за един стар инженер, на когото разчитали като на човек, недоволен от съветската власт, а той по един фин способ разва-

лял стоманата за танковете.

Когато откарали стария инженер в Берлин и му предложили да отменят смъртната присъда, ако той се съгласи да работи за немците, старикът даже си позволи да заяви, че именно сега особено съжалява, че още от първия ден след революцията не е работил за съветската власт и не е дал своите знания на съветския народ, на този народ, който сега, когато съветските танкове дойдат в Берлин, ще даде на Германия последен и най-поучителен исторически урок.

— Как оценяваш подобна версия? — запита загрижено Хорфелд.

— Със старея ли? — на свой ред запита Лансдорф.

— Не, със съветските танкове.

— Техниката е твоя област, — отклони се от пряк отговор Лансдорф. И, на свой ред, запита: — Как намиращ руснаците?

— Те продължават да се сражават.

— Не, ония, които са останали на окупиранията земя?

— Извини, но психологията на противника — това е вече, във всеки случай, твоя област, — усмихна се Хорфелд.

Лансдорф замислено подкача сухите си устни.

— Ние направихме крупна стратегическа грешка.

— О, ти вече критикуваш генералитета!

— Не, — печално каза Лансдорф. — Генералитетът планира сраженията, ъ, ъзможно е, в тях да е върхът на нашата военна-научна мисъл. Аберверт даде на генералитета всички сведения относно въоръженията на противника, неговата дислокация и прочие. Работата е в съвсем друго.

— В какво именно?

Лансдорф се намръщи. Две дълбоки бръчки се появиха между веждите.

— Изучавайки русите, стигнах до любопитно откритие. Определено количество от тях се поддават — как по-точно да се изрази — на общочовешките пороци, свързани с биологическите фактори: те се болят от смъртта, страданията и прочие. Но те са малцинство. У значително голямо болшинство обаче напълно отсъства естествено психологическо свойство: доброволно да приемат при определени условия известни форми на робско подчинение, за да продължат своя живот. Отначало търсех обяснения на това в техническите атеистични възбуждения. Но постепенно — и разбираи, аз още не съм уверен в своите изводи, тъй като да се увериш в подобно нещо значи да загубиш много от онова, в което си непоколебимо убеден, — постепенно започнах да мисля, че у този народ съзнанието за свобода е равнозначно на усещането на собственото съществуване.

— И до какъв извод стигна ти в резултат на толкова тънки наблюдения? — заинтересува се Хорфелд.

Лансдорф не придаде значение на звънущата в гласа му ирония.

— Изводът е единствен. Ако ние не набрем светската народ, епидемията ще се разпространи из целия свят, и даже хората на Запада ще запричат на това стария руски инженер, който се е борил против ненавистната му съветска власт, а после отдал живота си за победата ѝ над нас. Поради това трябва да се откажем от расовите си предрасъдци. Длъжни сме на всяка цена да запазим устойчивата структура на отношенията между имачи и нямачи. В сегашните условия германският наци-

зм не може да отблъсква възможните съюзници.

Хорфелд разбиращо се усмихна.

— Във всеки случай фирмата „Опел“ постъпи далновидно и благодарно: на търговските ѝ бланки няма изображение на пречупен кръст. Танковете на „Дженерал моторс“ и на фирмата „Опел“ се сражават сега в Африка, и тези танкове се управляват от немски танкисти и от наши противници. Качеството на нашата продукция и на продукцията на нашите компании е равноценно, както това беше уговорено в съглашението между фирмите. И си мисля, че именно тук се залагат основите на бъдещото съдружество между нациите, независимо от това, кой ще победи в тази война. Ние вече имаме опита от Първата световна война. Спомни си колко милиарда долара и фунтове струваше на САЩ и Великобритания нашата промишленост след поражението да стане по-мощна, отколкото тогава, когато започнахме войната. Всичко се върна в своя кръг. — И Хорфелд заключи с мажен тон: — Ние сме християни и трябва в сърцето си да пазим светените и велики библейски завети.

Йохан, седейки зад кормилото, — Лансдорф искаше да покаже на своя приятел околностите на Варшава и помолни Йохан

да му помогне в това, — се стареше да не изпусне нито дума от тази беседа.

Той излезе за себе си много полезен неща. Така, той узна, освен всичко друго, че немската фирма „Опел“ е предала на фирмата „Дженерал моторс“ нови филтри за танкови двигатели — старите често се задръстваха по време на маршировете по пясъците на африканската пустиня. В замяна Ромел, воюващ в англичаните в Африка, получил от американската фирма „Шел“ нова рецепта за смазочни масла, необикновено устойчиви на високи температури, което беше много важно за танковете и колите, движещи се под палещите слънчеви лъчи.

Такава търговска взаимомощност на фирмите на воюващите държави само за простака може да изглежда предателство. На езика на бизнеса това се нарича другояче: точно спазване на поетите от договарящите страни задължения, нарушението на които е невъзможно даже тогава, когато правителствата на тези страни се окажат в състояние на война между себе си.

Секптическия оценка за използването на военнопленниците в качеството на агенти, дадена от Лансдорф в разговора, Йохан приписа не толкова на неговата провинателност, колкото на своето рода презастраховка.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и писници“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; напечатания и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Найденов“ Велико Търново